किष्किन्थाकाएउं

देवतानां निकेतांश्च राजमार्गे ददर्श सः। मुधावदातान् सुकृतान् विमानान्येव सर्वतः ॥ १०॥ सर्गांसि च सपद्मानि पुष्पितानि वनानि च । तत्रापश्यदिशिनदीं विमलां भरतानुजः ॥ ११॥ श्रङ्गदस्य गृरुं रम्यं मैन्दस्य दिविदस्य च । गवयस्य गवाद्मस्य शर्भस्य च धीमतः ॥ १२॥ विद्युन्मालस्य संपातेः सूर्यात्तस्य कृनूमतः । वीरबाक्तोः मुबाक्तेश्च नीलस्य पनसस्य च ॥ १३॥ कुमुदस्याय धूम्रस्य विनतस्य च केशरेः। कपेः शतवलेश्चेव कुम्भस्य च रभस्य च ॥ १८॥ रृतेषां कपिमुख्यानां राजमार्गे महात्मनां । ददर्श गृरुमुख्यानि महासाराणि सर्वतः ॥ १५॥ पाएउराभ्रप्रकाशानि दिव्यमाल्ययुतानि च। प्रभूतधनरत्नानि स्वीर्त्तैः शोभितानि च ॥१६॥ पाएउरेणेव शैलेन परिचित्तं इरासदं । वानरेन्द्रगृहं रम्यं महेन्द्रभवनोपमं ॥ १७॥ शुक्तीः प्राप्तादशिखरैः कैलाप्तशिखरैरिव । सर्वर्तुकफलैश्चेव पार्दपेरुपशोभितं ॥ १०॥ मक्नेन्द्रदत्तेः श्रीमद्विनीत्ततीमूतसंनिभैः। दिव्यैर्नन्दनजेवृत्तैः सर्वतश्चोपशोभितं ॥ ११॥